

КНИЖКА ПЪРВА

1940—1941

ГОДИНА XXXVI

ДОБРЕ ДОШЛИ!

Презъ лѣтото училището бѣше
като дърво останало безъ птички,
въ тревясалия дворъ самичко спѣше,
смѣлчано и забравено отъ всички

Но ето, че Септемврий се зададе,
почука на вратата му съ дѣсница:
— Хей, скоро събуди се, че пристигатъ
пакъ твоитѣ щастливи ученици!

Едни отъ тѣхъ се връщатъ отъ полето,
а други отъ морето — вѣчно синьо,
и носятъ много здраве и привѣти
на своето училище любимо.

Училището трепна като живо
и весело вратитѣ си разтвори.
Звънчето затрептѣ и то щастливо,
и радостно и звънко заговори:

— Тѣй както пролѣтъ хубавитѣ птици
отново идатъ въ своята родина,
завръщате се, добри ученици,
при своето училище любимо.

Добре дошли! То чака ви. Елаге!
Добре дошли! Добре дошли!

Богданъ Овесянинъ

